3ο Βραβείο στον Διαγωνισμό Ποίησης του Δήμου Θεσσαλονίκης 1

Το σχολείο μας συμμετείχε όπως και κάθε χρόνο στο Διαγωνισμό Ποίησης που οργανώνει ο Δήμος Θεσσαλονίκης για να τιμήσει την Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης στις 21 Μαρτίου με την παρότρυνση της φιλολόγου Α. Διαμαντοπούλου

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 13 Νοεμβρίου 2015 στο Κέντρο Ιστορίας του Δήμου Θεσσαλονίκης και την κριτική επιτροπή αποτελούσαν η πτυχιούχος γαλλικής φιλολογίας, ποιήτρια - πεζογράφος, πρώην μέλος του Δ.Σ. της Εταιρίας Λογοτεχνών Θεσσαλονίκης, Άννυ Κουτροκόη, η φιλόλογος, ποιήτρια - δοκιμιογράφος, μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων και Γενική Γραμματέας της Εταιρίας Λογοτεχνών Θεσσαλονίκης, Ευτυχία –Αλεξάνδρα Λουκίδου και ο διδάκτωρ φιλολογίας, ποιητής – πεζογράφος, πρώην αντιπρόεδρος της Εταιρίας Λογοτεχνών Θεσσαλονίκης και πρόεδρος του συλλόγου Αποφοίτων Φιλοσοφικής Σχολής Α.Π.Θ. «Φιλόλογος», Γιάννης Τζανής.

Στον φετινό διαγωνισμό εκπροσώπησαν το σχολείο μας οι μαθήτριες:

- **Άρτεμη Αντωνιάδου** της Γ τάξης με το ποίημα «Μες στα τρένα»
- **Συμέλα Παπαδοπούλου** της Γ τάξης με το ποίημα «Μην τα παρατάς»
- **Γεωργία Τσαλή** της Β τάξης με το ποίημα «Τι ωραία που είναι η ζωή!!!»

Το ποίημα της Άρτεμης Αντωνιάδου πήρε το 3^{ο} βραβείο στα ποιήματα Γυμνασίου και οι άλλες δυο μαθήτριες έλαβαν αναμνηστικά για τη συμμετοχή τους στο Διαγωνισμό.

Η χαρά μας είναι πολύ μεγάλη, γιατί ένα όμορφο παιδικό ποίημα με προβληματισμό για την ανεργία και το επακόλουθό της, τη μετανάστευση, ξεχώρισε και βραβεύθηκε. Το ποίημα γράφτηκε στα πλαίσια του Πολιτιστικού προγράμματος «Ο παλαιός σιδηροδρομικός σταθμός στη Θεσσαλονίκη»

Συγχαρητήρια στην Άρτεμη , στη Συμέλα και τη Γεωργία !!!!

Τις ευχόμαστε να έχουν πάντα επιτυχίες κι ακόμη και όταν τα πράγματα είναι δύσκολα, να βρίσκουν πάντα την έμπνευση να εκφράζουν τα συναισθήματα και τις ανησυχίες τους με τη βοήθεια της ποίησης!

Ακολουθεί το ποίημα που κέρδισε το 3ο βραβείο:

Μες στα τρένα

Μες στα τρένα στριμωγμένοι
άνθρωποι μικροί μεγάλοι
την πραμάτεια τους φορτώνουν
για να παν ταξίδι πάλι.

Όπως άλλοτε και τώρα,
η ανεργία τους θυμώνει.
Τα σπιτάκια τους αφήνουν
για να παν στα ξένα μόνοι.

Φίλους, συγγενείς κι αδέρφια
όλους πίσω τους αφήνουν.
Μια ελπίδα έχουν τώρα
στη ζωή τους να πετύχουν.

Η δουλειά και η καριέρα
νέους και μεγάλους θέλει
με τα τρένα νύχτα μέρα
να πηγαίνουν σ' άλλα μέρη.

by admin on Κυρ, 15/11/2015 - 23:16

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/569&page=0